

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminica, Foi'a, candu concedu ajutoriale. — Pretialu: pe 1 anu 10 fl. pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tiere esterne 16 fl. v. a. pe unu anu seu 3 galbini mon. sunatoria.

MONARCHI'A AUSTRIACA
Transilvania.

Alba Iuli'a si cateva momente istorice.

Asociatiunea seu Reuniunea transilvana pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu isi va tinea pe anulu curgatoru adunarea sa generala in Alba Iulia, numita mai tardi Alba Carolina, cunoscuta la poporu sub numele slavonescu de Belgrad, adica Cetatea alba, Fejérvár, Weissenburg.

In anii din urma se audira oresicare verbe, ea adunariile nostre din diferite parti ale tierii aru costa spese prea mari relative la resultatele cele mici ale petrecerii impreuna numai pe 2—3 dile la locul adunarii. Ne avendu timpu a ne lasa pentru asta data in disputa asupra folosului seu nefolosului intalnirii membrilor, asupra wicului resultatu alu siedintelor, ne vrendu noi macar a observa, ca precum Isus nu a suferit a se prefacs in bani miresmele, care i s'au adus spre a'lu unge cu aceleasi, intocma nutrementele mintii si ale spiritului omnescu nu se cuvine a le pune in cumpana totu numai cu avantaje materiale, — dorecu numai a reflecta pe bunii cititori la o alta impregiurare, ce credu, ca luata fiindu in cumpaire mai deaproape va indupla pe mai multi insi a osteni la adunarea generala din a. o.

Cetatea Alba Iulia si impregiurimea ei este unulu din acelea locuri clasice, carele incepandu dela Daci pana in dilele nostre isi parstră in mai multe privintie locu de frunte atatu in istoria patriei catu si in a nationii nostre.

Orasulu si cetatea cunoscuta in dilele nostre sub numele mai susu aratate, in timpul domniei Romanilor preste Daci'a se numia Apulum si era asediata mai in stesu spre Murasiu, era nu in delu. Astadi numele Apulum mai e parstrat in numele riuului Ampoiu curgatoru dintre munti pre langa Alba Iulia pana ce se varsa in Murasiu*). Precum Dacii avusera mai multe cetati si orasie, dintre care cele mai multe era in Transilvani'a de astazi, asié se pare ca Apulum inca fusese orasul remasu dela ei in posesiunea Romanilor; ei apoi din minunatele ruine, din multimea de inscriptiuni si din alte obiecte scapate de vandalismul barbarilor, aflate mai tardi si in parte pastrate pana astazi se cunosc mai pre susu de orice indoiela, cumca Apulum ajunse a fi la romani unu municiu din cele mai de frunte. In Apulum seu adica in Alba Iulia asediata sub 460' latime si 410 15' de lungime geografica computatata dela insula Fero, $7\frac{1}{2}$ miluri dela Turda numita la Romani Salinse si $11\frac{1}{2}$ mil. dela Gradisteau unde a statutu capital'a Sarmizageta, s'au atlatu pana la an. 1848 inscriptiuni latinesci taiete pe monumente 281, dintre care mai multe sunt de unu mare interesu pentru istoria, era alte obiecte antice se aflara 70, afara de multimea uenumerata care s'au atlatu si nu s'au mai aratatu la nimeni pe lume, precum de ecs. monete si alte obiecte scumpe de aur, argintu s. a. Multe din acelea inscriptiuni se mai potu vedé in Alba Iulia, multe inse s'au stramutatu la Vien'a, altele s'au innecatu in Murasiu cu oca-siunea transportarii loru si erais altele se afla in proprietatea unoru familii. Intr'aceea cavalerulu si consiliariulu prusienescu Dr. J. F. Neugebaur ajutatu de repaus conte Ios Kemény, cum si de capelanulu ostasiescu Thalson, de Dr. A. T. Laurianu s. a. le decopie mai pe totu.

*) Inse numele riuului Ampoiu trebuie se fia fostu mai vechiu decatii alu cetatii Apulum.

Brasovu 8 Augustu 27 Iuliu 1866.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

si le publica in an. 1851 la Brasovu *). De altumintrea catu tiene distanti'a dintre A. Iulia si satulu Portu langa Murasiu semana a fi plinu de monumente antice, pentru a pre acelui teren s'au atlatu cele mai multe fundamente de cladiri vechi, dintre care s'au si scosu partea mare a inscriptiunilor; era voindu cineva se caute si se scota si mai multe, ii trebuesce mai nainte de tot — o punga mare si plina de bani. Intr'aceea scrutatorii nostri de istoria veche s'aru potea folosi prea bine de cele descooperite pana acum; de n'ar fi numai asturisite de lupte politice ale timpului nostru, care si pe cei mai iubitori de ceea ce se dice otium et studium ii abatu si ii departa de la cultura, inavutirea si — ce e mai multu, coregerea istoriei nostre. Pe la satele vecine, precum Satulu-mieu (Kisfalu), Siardu, Criocau, Cetea (Csáklia), Tooti, Petroseni, Slatna s'au descoperit inscriptiuni si ruine romane prea interesante, anume la Slatna 54 inscriptiuni si alte 34 obiecte.

Apulum ca si multe alte cetati, popora si tieri intregi pe timpul emigratiunii poporalor barbare si pana dupa an. 1000 dela Christosu se perde din istoria, adica in prea pucinele documente cate au escapat de perire abié i se mai afla urm'a, pana ce in dilele regelui Ungariei Apulum ese la lumina ca Alba Iulia pe latinesce si totuodata ca resedintia a episcopului Transilvaniei si nu distinguem de resaritenu seu apusenu, pentru a pe la an. 1000—1050 inca nu se facuse ruptura dintre ambele besericu si nici se poate demuestra bine, dela care dintre cei doi patriarchi ai Romei vecchi si Romei nona dependea acei locuitori ai Transilvaniei, carii marturisia de mai nainte credint'a crestinesca, macarca probaveritatea este mare, cumca aceia se tinea pe atunci inca totu de Rom'a noua, alu carei ritu si disciplina se introdusera din vechime si s'au pastratu pana in ora de facias, candu din contra ritulu latinescu apusenu fu adusu in Daci'a mai anteiu pria colonistii nemti si impartasitu cu incetulu maghiarilor. Regele Ladislau I. a dotat episcopia Albei Iuliei cu mari venituri, care apoi s'au imultita mereu**).

Totu in Alba Iulia remase concentrata si potestatea besericiei resaritene a Romanilor, carii de atatea vechiuri isi avura acolo metropoli si archiepiscopia loru, carea fu ruinata numai in an. 1715 sub Carolu VI precum vom vedea mai la vale. In secolulu XIII mongolii au prefacutu A. Iuli'a in ruine ca si tiéra intréga.

Beseric'a cea mare din cetatea cladita din petrii ciopliti, numita la Michailu archangelulu nu este facuta de S. Stefanu, precum se laudă mai nainte apusenii, ci de romanulu Ioanu Unia des in an. 1441 dupa bataia cea crunta castigata asupra turcilor la satulu St. Imbru.

Eara una felu de cetatiu facuse numai Ioanu Sigismundu Bathori celu deschiustu (1581—1602); inse numesi Gavriilu Bethlen de Iktár (1613—1629) a fostu care a facutu pe tra A. Iulia mai multa decatii toti predecessorii sei, era de atunci se si numi mai multa Gyula Fejérvár, adica cetatea alba Iulia. Dupa acesta pana pe la an. 1715 Alba Iulia sufri multe si

*) Dacien. Aus den Ueberresten des klassischen Alterthums, mit besonderer Rücksicht auf Siebenbürgen. Topographisch zusammengestellt von Dr. J. F. Negebaur, nebst einer Uebersichtskarte des Trajanischen Daciens. Verlag von Johann Gött in Kronstadt. Preis früher 2 fl. jetzt 1 fl. öst. W.

**) Erdélyi Hétlap, care esu pana in 31 Dec. 1865 la Sibiu, publica pe largu istoria episcopatului din Alba Iulia in legaminte cu o multime de evenimente din aceasta patria.

mari nevoi ca si tiéra intréga, in catu acea ceteate se maná mai multu a ruine, anume in an. 1658 fu depredata infriociata prin turci.

Pe la inceputul vîcului 18-lea imperatului Carolu VI. urânduise de atatea calcari de juramente si rebeliuni ale boierimii unguresci, se determină a face undeva mai la o marginie de tiéra o cetate seu adica fortarétia tare, de unde se pote tine in respectu macar si tiéra intréga. S'au cercetatu mai multe puncte asié numite strategice, mai in urma se destină spre acelu scopu totu vechea resedintia a principilor Transilvaniei, adica A. Iuli'a. Planulu fortaretiei este subscrisu de genialulu beliduce Eugeniu de Sabaudia, spaim'a turcilor. Tote ruinele cetatiui vechi se curatira; era apoi findea lini'a nouilor muri de fortarétia se nemeri tocma prin mitropol'a romanésca, o asemnura la pamentu si pe acésta, besericu, monastire si totu, era pe mitropolitul ilu mutara la Fagarasiu, ér' in loculu monastirii vechi se facu mititic'a monastire din orasul, carea se vede si pana astazi*). Asié fortarétia cea noua aparata cu siepte bastione tari se cladi dela 1715 pana la 1738 si ea costă sume enorme, pentru a de ecu, numai pót'a cea mare de-asupra careia se vede statu'a lui Carolu VI in marime naturala si calare a tatai la 600 mii fiorini. De atunci acelei cetati se dete numele Alba Carolina. De altumintrea punctulu acela nu este alesu prea intelectiesce pentru o fortarétia, din cauza ca ea este dominata de délurile vecine, de unde se poate bombardata forte bine, in catu deca in an. 1849 romanii lasa in pace pe insurgenți, acestia de siguru o'ru fi luatu, precum au luatu tocma si Bud'a s. a.

Din cele inseminate pana acum se poate cunoșce cate si ce mari suvenire istorice sunt legate de numele desu numitei cetati. Se cuvine a mai observa, ca in besericia dela Michailu arch. si-au atlatu repausu: marele erou Ioanu Unia des, nefericitulu seu fiu Ladislau, nepotu-seu Ioanu, regin'a Isabela ved. lui Ioanu Zapolya, Ioanu Sigismundu, Gabriilu Bethlen, Andreiu Bathori, cu care se batuse Michailu, Stefanu Bocskai, Georgiu Rakotzi I., Michailu Apafi, toti principi ai Transilvaniei, apoi cardinalul Georgie Martiusius asasinat din porunc'a generalului Castaldo, cum si alti mai mulți boieri mari de ai acestei tieri.

Alba Carolina moderna sub care se intelege si cetatea si orasulu, are dupa numaratur'a (catagrafia) mai din urma numai 5188 locuitori si adica dupa confesiuni; r. catolici (unguri, nemti) 1245, de legea armenésca 7, gr. catolici (romani) 1502, gr. resariteni (romani) 966; evang. luterani 211, ev. reformati si alvini 424, unitariani 105 si — mosaisti (evrei) 728 suflete. Orasulu n'are nimicu altu ceva memorabilu de vediutu afara de cateva besericioi si 1 sinagoga, era susu in fortarétia se vedu: frumos'a resedintia a episcopului r. catolicu si a capitularistilor adioa 9 canonici actuali si cativa ciorari, seminariulu clericilor, gimnasiulu si scol'a normala, tote r. catolice, cum si o monastire de franciscani; mai incolu bibliotec'a cu multe manuscrise si incunabule, cum si archiv'a tierii, institutulu astronomicu fundat de episopulu conte Ignatie Batthyán, — monetari'a imperatésca, tipografia, era dela 1850 asié numitul pavillon alu oficirilor, unu edificiu mare si forte tare, despre care se spune ca ar fi costat 1 milionu.

A visita punctele fortificate nu este certat fara cererea de invintia dela respectivele autoritati militare.

In orasul se afla si vreo doua trei ospetarii bunicele.

*) Vedi despre acestea mai pre largu in istoria besericésca a romanilor.

La această cetate se încreștesc drumurile dintre Clusiu și Sibiu, Abrud și Blasius. Tie-nutul A. Iulie este și frumosu și roditoru, climă și este mai placuta și mai domoala decât în par-tile mai padurete ale tierii.

G. Baritiu.

Suum cuique.

Atât în Gazeata Transilvaniei, cat și în „Albină” românescă din Viena în Nr. din 18 Iulie cîtu, cumea în gimnasiul românescu de confesiunea gr. resarată dela Brașov în 26 Ianuie să tînătu ecscmenul de matoritate, la carele Eccl. Să dn. metropolit Andrei bar. de Siaguna luă parte că inspectoru supremu alu scărilelor confesiunii sale. Nu voiescu aici a respinge cateva neadeveruri coprinse în corespondință din Brașov publicată în „Albină”, nu voiescu a reflecta, cumea adeveratii fundatori, aparatori și conservatori ai gimnasiului din Brașov au fostu si sunt cu totul alti omeni, erau nu acei aieptati în „Albină”, pentru că la înființarea aceluiasi să lucrătu începându dela an. 1834, erau mai alesu dela 1838, în carele se înființase comisiunea respectiva gubernială, care apoi lucrăse pana la an. 1844, erau omeni pe carii astăzi î vedem figurandu că protectori ai acelui gimnasiu au venit la măsă gătă, erau între aceia se numera și unii, carii în anii 1850 și 1851/2 facuseră opusetiunea cea mai obstinata contra înființării acelui gimnasiu și ei au cesa numai dupace au intempinatu totu asié mare constantia și perseverenția a negociaitori lor frontasi de acolo *). Nici atâtă nu voiescu se atingă, că corespondințele din Albină mu-strandu pre altii, pentru că nău descrisu nici publicatu resultatulu ecscmenelor, vădese dorintă de a lauda și năltia la ceru prin altii aceea ce densului î vine la socotă că se fă buciumatu fară otenelă lui; pare că dien re-dactorii său altii aru fi datori se amble din scările, pentru că se face la raporturi, erau alti li-terati numai se'si netediesca barbile. Intr'aceea scopulu acestui articulu este cu totul altul.

Publicul se bucura impreuna cu noi, cumca în urmarea nepregetatei staruitice a eforiei și pe temeiul frumosei și bine fundatei referate a dñi Dr. P. Vasiciu consiliariu de instrucțiunea publică sobternute la înaltele locuri gimnasiulu românescu gr. res. castigă asié numitulu dreptu de publicitate și prin acăsta se ridică la acelu rang, în catu de si multi profesori inca nău depusu ecscmenul recerutu pentru profesorii publici ordinarii, totusi se potă figura între gimnasiile recunoscute de statu și din acelasi tinerii se potă trece la oricare faultate de sciintia. Ne bată inse tare la ochi, cumea nici într'o foia publică nu se spune că dora la ecscmenul de matoritate ar fi fostu facia dn. consiliariu de instrucțiunea publică. Amu si întrebătu inadinsu si ni să spusu cu-ratul, cumca dn. Dr. si consil. P. Vasiciu este întrupăru luă otenelă de a merge pe ecscmena la Brașovu, cum si ca acăsta impregnară ar fi desgustatul pe toti acei brașoveni, carii nu se temu nicio ca li se va taia lăfă, nici ca li se va rade barbă, precum dicu ei.

Dn. Dr. P. Vasiciu este multă mai gene-roso decât se potă priumi în nume de reu, de către publicitatea isi va lăua indrasnăla de a cîtu aici nu numai pentru Dsa si pentru Dn. colegu alu Dsă Dr. I. Maior, ci si pentru intregul publicu luminat besericu și mihiu §§-ii 78 pana la 88 din Regulamentulu de organizație pentru gimnasiu și scările reale, introdusu provisoriu la 1849, apoi inse după optu ani de probe sancti-natul definitiv de către Maiestatea Să Imperatulu Franciscu Iosifu că lege defini-tiva. Fresupunem ca Dsă nu sunt de opiniunea acelora, carou le place a latide'a, că si cum numitulu regulamentu ar fi unu fetu alu absolutismului, nu; pentru că același pre langa ce să intocmitu după modelulu celor mai bune regulamente scolare din Germania, fă totuodată iuriuritu de ideile consti-tuți din 4 Martiu 1849 si lege scolare a-tata de buna nu să mai vediutu decandu eos-

sta Austria și Transilvania; prin urmare ne place a presupune, că tocmai consiliarii de instrucțiunea publică se voru tiene strinsu de acea lege, era pe cei carii o combatu că fetu absolutisticu, precum le place unora, și voru impinge ad absurdum, pentu că după logică loru se respingă și condică civilă, și cea pena, și cea cambială, și procedură austriaca, de către da mană si asié se se rearunce în brațiale Aprobatoru și Compilatoru si se sus-tină, că aceleasi pentru ei nu sunt absolu-tistice.

In susu citatii §§-i se defigu formele, sub care sunt a se tienă ecscmenele de matoritate, unde tocmai consiliariilor de investiamentul se da o sferă intinsă de activitate, fiindca această au se alăuga țesătă, ei au se conduce ecscmenele de matoritate în persoană; era după finirea ecscmenelor verbale colegiu profesorilor este indatoratul a se consulta sub presiedintia consiliariului de investiamentul despre calculele pe care le-ar me-rita făcăre scolarui, precum se dice a biturientu (barbarismus latinescu), în care casu consiliariului îl compete votul decisivu. Ace-lasău consiliariu are se subscrive protocolul de conferintă, cum si se impartășea abiturientilor determinarea despre recunoscută său de-negătă matoritate (capacitate, destoinicia) pentru a potă trece la vreo universitate. Consiliariul este datorul a subscrive si testimoniale de matoritate.

Acestea totu nu se facu pentru flori de maru, ci se facu din cauza că statul, prin urmare monarchulu fiindu adeveratulu inspectoru supremu alu toturor institutelor de investiamentul dintru totu coprinsulu monarhiei si din totu provintiile lui, voiesce, este inse si indatoratul a supraveghie și a'si castiga prin organele sale de plina garantia pentru pro-gresele ce va fi facendu investiamentul preste totu si mai alesu în gimnasia, fă acelea de statu, fă proprietatea unor comune, precum este si celu din Brașovu. Ecscmenul de matoritate nu se potă considera nicidecum că ori-cale altulu semestrialu său anualu, ci fiindca acelasi da dreptu la cercetarea universitatilor, trebuie se constate gradul de cultură și cien-tifică, pe care abiturientii o voru fi castigatu în cei optu ani; de aceea gimnasiilor nu se potă recunoșoe dreptulu de a da dela sinesi te-stimoniu de matoritate necontrolatul de către supremă potestate a statului. Aceasta este unu principiu, de carele nu potă scapa nimeni în statul Europei luminoșe. Preste acăsta dv. vedeti bine, cum de eccl. universitatea din Viena isi are clasificate gimnasiile din monarhia, erau în acea clasificatiune cele din Ardelu stau la locul din urma, afara numai de celu de statu din Sibiu, carele singuru este re-numeratul între cele mai bune. Eata deci, că ecscmenele de matoritate au în țresicare gradul însemnatatea și caro terul ecscmenelor de statu. Prin urmare si institutul consiliariilor de investiamentul nu este nicidecum numai de luosu, precum dicu aceia, carii sub masă a cea fermecătoare a autonomiei și gonescu scopuri curatul absolutisticu *), ci acelu institutu privitul nu numai din punctul-de-vedere alu regimului, ci si din alu poporului este o adeverata necesitate **); era prin acelu institutu autonomia nu suferă nici umbra de asuprire, ci numai portatori, reprezentatorii autonomiei sunt supravegheati și controlati, pentru că se nu cada în lene, trandavia, său în despota, în abusul ori în calcare de drepturi și datorințe. Apoi credu că gimnasiulu din Brașovu nu este nicidecum destinat a cresce numai besericani dogmatici și numai dascali, ci si functionari de statu, si deregulatori comunali, ostasi pentru corporile ofi-cirilor, ingineri, mechanici, artiști, economi intelectuali, medici, apotecari, negociaitori etc.

Déca acestea totu stau, adica déca legea este lege, apoi nu se pricepe nicidecum, pentru că dn. consiliariu de investiamentul nu să luă otenelă de a merge la Brașovu inca pentru celu anteanu ecscmenul de matoritate, candu dsă în alti ani tocmai si cu ruinarea sa-natati sale alegă cine scie din care parte a tierii la ecscmenele din Brașovu, pentru că caror scările a portatul pre catu se scie, totudeuna o grija per eminentiam. Dora ca făntă a facia a Esc. Sale parintelui Metropolitul nu a

potutu prejudeca nimicu activitatii consiliariului, pentru că suum cuique. Precum nu se poate crede, că unu metropolit se se pună pe catreda si se suplinășea pe unii profesori, intocmai nu se poate cere, că elu se suplinășea pe consiliariul de scările la acelu actu, unde activitatea consiliariului pre catu neaparata, pre stată este si de bine definita in legi, si unde renumele gimnasiului depinde in prim'a linia dela activi-tatea consiliariului. — (Va urmă.)

Brașovu 7 Iuliu n. (Colera s. a.) Nu este bine a lati spaima in locuitori cu o băla ce insufla din nou atata grija; suntemu inse-datori si noi si altii a trage luarea aminte a societății asupra midilócelor aparătoare, preveni-tore său cum se mai dieu preservative, precum si scăpatore de băla si de moarte. In. Gubernu transilvanu inca luă măsurile cuvintioșe in acăsta privintia, erau mai de aproape se publică prin tipariu o instructiune a Dlui protomedicu si consiliariu Danielu Pataki; aceeasi se impărtăsi in limbă nostra pe la comune, in catu lip-sesce numai, că preotii si toti carturarii iubitori de omenește se nu'si pregete nicidecum a invetia pe popor in acăsta direcțione. — De altmintera noi nu scimă de alte casuri mai nouă de colera din acestu districtu, decatul numai de-spre cinci din vecinele sate Sacele său Siepte sate; se spune inse ca acei periclitati prin colera o adusera din tiér'a vecina. S'au adeverită adica mai presusu de orice indoielă, cumea coler'a totusi e lipicioșa in mai multe casuri, era anume prin contactu si prin aerul imputit.

Intre acestea dete cerul si astă-nopțe plă-forte bine pana dimineața la 7 ore, in catu atmosferă er' se recă si asié puterea miasmei se impucină —

— Am intielesu cu mirare, cumea unii nu credu cuventelor telegramului venitul dela dn. ministru Stratu, prin care adunarea societății literarie se amâna pe anul viitoru. Cine nu credi, se vădă telegramul in originalu. — De alta parte atata inoa este adeveratul, ca in. Gubernu unguresc din Pestă pe membrii denumiți din Banatu si Ungaria ii opri că se nu cutese a merge la Bacău (Vedi si Albină).

Din tiér'a vecina afara numai de nevoie eu coler'a, este bine, pacă. Mai multi omeni de autoritate si de caracteru solidu asigura, că partitul asié numitilor Rosii aru fi loatul in opinionea publică lovitură atatu de grele, in catu ea abié se va mai potea restaura vreodata.

Sibiu 5 Aug. n. (Estrasi) Se vidi lucru minunatul, că acum chiaru cei mai usiori creditori au inceputu a ride insii de nebuni'a loru, au risu inse si mai multu candu audira, că unu institutu de bani din Brașovu pe la midilocul luncii Iuliu isi ascunse cassele cine scie pe unde. . . .

— Mai deunadi vorbiati si dvōstra érasi de trebile scolare. Bine faceati. M'am bucurat si eu, ca in dilele trecute vediutu si pe aici concursul pentru scolă de Orlatul. Ei, multă bine a facutu oreoandu Orlatul. Sta-tiunea de acolo de invetiatoru este bunica, pentru că are urmatorele folose:

1. Salario anuale de 300 fl. v. a. si anume: 189 fl. v. a. din fondulu preventelor a desfintatului regimentu de granită romanu I, er' 111 fl. v. a. din fondulu montorului, totu a aceluiasi regimentu.

2. 45 fl. v. pre anu, că pausiale de cortelu.

3. 6 orgii, deputatu de lemn.

Doritorii de a ocupă acestu postu au de a produce urmatorile documente:

a) Carte de botezu, sau documentu despre aceea, cumea sunt de religiunea gr. cat.

b) Testimoniu despre absolvarea studiilor de pre-parandia, cum si despre aplicarea loru de pana acum si in urma

c) Testimoniu despre portarea morale si politica.

Concurrentii la nomitulu postu, pana la terminulu de 30 Augustu st. n. a. c. au de azi asterne la sub-semnatulu oficiu protopopescu, concursele loru prove-diutu cu susuamentile documente, cum si adresate si stilisate catra Venerabilul Consistoriu Metro-politanu gr. cat. din Blasius.

Atare invetiatoriu, după una servitul cu succesa favorabilu, are dreptu de pensiune, amesratu anilor de servitul, si anume după servitul de 10 ani cu 1/3 parte din leafă anuale, după 25 ani cu dimetate, si după 40 ani, cu leafă intréga. —

*) Ut figura docet in comun'a Campani.

**) Tocmai nu se spune, ca episcopul r. catolicu inca sta se căra consiliariu de invetiamantu.

Blașiu 19 Iuliu 1866.

Resu netu.

(La espectoratiunile D. H. S. in Nr. 82 alu diurnalului „Kolozsvári Közlöny” in contra federalismului.)

Dă si impregiurările seriose, in cari ne aflamă cu intrég'a imperati'a, impună fiacarui cetățianu creditiosu meditatiunea serioșă despre acelea, cari trebuie se sierbésca spre salvarea intregului, si anumitu spre scaparea inalt. imperatu de periculu cu puteri unite, pentru că asecurati fiindu din afara, se ne intórcemu privirea si activitatea si la regenerarea internă a patriei si in specialu, la aperarea intereselor noastre particulari nationali; — totusi unele fuldilii si esorbitantie, unele extravagante tientătoare la folosirea egoistică a impregiurărilor critice ale imperatiiei, ne constringu a ne mai retrage privirea prin unele momente dela starea critică a intregului si a ne mai vedé si de viat' a nostra in particulariu. — Atari incidente opuse recerintilor imperatiiei noastre situate in impregiurari precatul se pote de fatals, — sunt unele expresiuni ale D. H. S. insirate in fruntea diurnalului „K. K.” Nr. 82 a. c. colón'a a doua, unde dupace spune, ca federalismulu — prenum a mai disu — nu este unu ce, care facia cu regatulu ungurescu ar' duece spre unu succesu favoritoriu, — ca diurnalulu semioficiale „Oest. Ztg.” tocma in momentulu acesta se simte stimulatul a vorbi despre federalismu, — ca ar fi consultu se vorbescă luminatul, — si ca „Pesti Napló” unu diurr. de partita autoritativa mare, acceptandu cu instrainare si suspiciune — vorbirea lui „Oest. Ztg.” despre federalismu, — pre „Oest. Ztg.” l'ar fi si provocatul in modu determinat, că spre linistirea opiniunei publice, séu celu pucinu spre orientare se nu intardia a'si — esplică federalismulu; — asia continua: ce va responde la acésta „Oest. Ztg.”? E naturalu, ca nu scimu, dara e certu, ca trebuie se respondia si inca höchstdringend (expresiunea autorelui), séu intrelasarea iea atare respondiatate asuprasi, oarea pentru urmari mai tare l'ar ingreună, decatul ar avé de a suferi atunci candu chiaru ar si marturisi, ca in mediulocul desastrelorù abiciulatòrie de statu pierdendusi capulu cu grab'a a espusu unu atare stégu, care nu e salutariu alu valfai in lăintrulu hotareloru imperatiiei, si ca tóta „neintelegerere” numai de acolo isi ieă inceputulu, ca cu grab'a mare a aruncatul sub una pelaria pre Austri'a si pre Germania'. Firéru in dilele acestea in Vien'a orisicare debelori triste si subcimatòre, déca minteni ar si si standu prusii inaintea Florisdorfului, totusi „Oest. Ztg.” trebuie se'si iea tempu de a responde, pentru ca acesta e neincungjuratu, chiaru in interesulu regimului pentru linistirea opiniunei publice etc. (Ore de ce atata intetire! Altufeliu pere lumea! ? R.)

De parte se fia, ca dora ne-ar veni in minte, că se aperamă pre „Oest. Ztg.” in contra atarorù espectorari, bine sciendu de o parte, ca si elu promite multe si face forte pucine, si de alta parte si aceea ca n'are lipsa de sparare. Intru asemenea numai cu cea mai mare neplacere suntemu constrinsi a atinge unele cōrde neplacute. Si de acea déca in unele reflesiuni ce avemă a ni le face la espectorariile D. H. S. supra insirate, se nu ni se ie — ne rogamă — de catra nime in intilesu, cumca amu voli se pasimă că aparatori, nece ca amu voli se vatamamă, ci se ni le iè ori si cine in intilesu care li-se cuvine, adica de eflusulu anumei ce bate pentru dreptate, patria si esistint'a nostra natiunale, si de efectele simtiului ce nu pote se nu se esprime, candu vede aragonia' aieptandute preste otarele cuvenientei. — D. H. S. in expresiunile supra dise precatul se pote originalu exprese mai susu, pre „Oest. Ztg.”, ca-ci a vorbita de federalismulu — ce la responsu cu tóta rigorea si — lasandu noi la una parte amenintiarile ce-i le face, pretinde, ca despre federalismu nece de cum se nu se facă vorba, si acésta nu numai intie marginile Ungariei — nu numai in diet'a Peste! — dara nece intre otarele intregei imperatiiei, si fiindu totusi s'a scapatu de a vorbitu, ilu trage la responsu nevolindu alu escusa nece prin una impregiurare, si acésta o pretinde in numele linistirei opiniunei publice! — ea D. H. S. si altii de panur'a dsale ar dice si dice in continuo, ca maghiariloru nu le place de federalismu, ca federalismulu e periculosu pentru Un-

garia' si altele, nu ne ar atinge de locu neplacutu, ca-ci scimu ca federalismulu in adeveru e contra unei puteri mari maghiare, carea in fantasia acum a si elocit in capetele maghiarilor. — Nu putem in se nu privim cu indignatiune si cu desprietu, candu despre federalismu o opresce a nu se vorbi in numele opiniunei publice. Au ca in imperati'a unde H. S. opresce a se vorbi despre federalismu numai maghiari exista si numai opiniunea si dorint'a loru de dualismu? — Ori ca dora maghiarii acumă intru atata intreou pre celealte popóra, incatul tóte la olalta nu mai ajungă nemica făcia cu ei si opiniunea loru fugă de cea maghiara, cum fugă umbr'a de lumina?

Dar' se luam lucrul mai cu ameruntul si la intrebarile acestea se ne damu responsurile nu numai D. H. S., pre care-lu cunoscemu acumă de multa scriendu in feliulu seu in „K. K.”, dara ori si cine, care a apucat a ceti numai vre-unu diurnal din imperati'a nostra cunoscă si scie, cumca popórele imperatiiei facia cu constituirea noua a imperatiiei se impartu in trei grupe, dintre care slavii si romanii adica la olalta partea oea mai mare din imperatiu ne luanduse afara nece una parte marea aristocratiei maghiare pătindu si vedu venitorulu ferice alu imperatiiei austriace in constituirea federativa, germanii nu cunoscă fericire decat in centralisare, era maghiari traiescu in inchipuirea dualismului, si D. H. S. totusi are indresnăla a pretinde in numele opiniunei publice, că in imperati'a nostra se nu se facă vorba de federalismu! E una arogantia acesta démnă de desprietuitu si una ignorare culpăsa a celor alalte popóre din imperatiu, oari cu totu dreptul se tenu si ele de membri constitutivi ai imperatiiei, si atare arogantia desprietuitu-o din parte-ne, ne mangaiem cu aceea, ca Maiestatea S'a imperatulu, dupace cu ajutoriulu lui D. dieu va asediá starea nefavoritoria a imperatiiei din afara, intorcunduri privirea in laintru, insusi valoă in maza regenerarea internă si va dispune cele de lipsa spre fericirea si indestulirea tuturor popórelor, era nu spre saturarea arogantie si apararea privilegiilor unor partite insolente, ce vrea se se redice preste capulu altoru supusi creditiosi. — (Va urmă)

Fiasco alu revolutiunii unguresci.

Pe la finea lunei Ianu nisce romani din Remetea ne dicea: „Domnule, se vedeti ca nici aici in tiér'a nostra nu va fi bine. Dómne da imperatului cugetu bunu că se nu'i remana tiér'a de prada. Se vedeti Domnule, ca estia nu se voru asiedia, ci ér' voru turbura tiér'a etc.”

Ce instinctu fericitu! Eata ca poporul avea dreptate, elu simtia ca in atmosfera este ceva pericolosu. Eata ca din prochiamatiunea generalului Klapka ese la lumina, cumca pre candu elu insotitul de Kossuth si a. era se irupa in Ungari'a, Türr avea se viie de catra Dunare, era unu dintre grafi Bethlen totu că generalu se scalde Transilvani'a din nou in sange. Eata si adeverat'a scaturigine (isvoru) a faimelor despre invasiuni moldavo-romanesco. Penetrucă ei se abata luarea-aminte a regimului austriacu dela revolutiunea unguresca, ii indopă urechile cu invasiuni romanesco si se punea tóta silint'a, pentru că romanimea transilvana se cadia din nou in celu mai greu prepusu si in discreditiu si se'lui invrasmasiesca cu regimulu. Planula a fostu genialu, ci totusi elu fù astădatu priu bunatatea provedintiei ceresci destulu de timpuriu demasoatu.

Intu'aceea se vedemă ceva si din istoria pregatirilor nouai revolutiuni.

Nu numai regele Italiei, ci si alu Prusiei cunoscetu pana acum de celu mai aprigă persecutoru alu incercarilor revolutionarie, voindu a nimici de totu imperiulu austriacu, nu s'au sfidu a intra in aliantia si cu revolutionarii unguresci. Adeveratul ca elu mai pe urma ii insielă, faptu inse remane făpta complinita.

In 24 si 25 Iuliu, adica tocma trei septemani dupa batalia dela Königgrätz, fostulu generalu Vetter si ministru de resboiu in 1849 se află cu mai multi alti emigrati in castrele prusiane. Curendu dupa aceea veni si Czece dela Berolinu. Generalii prusiani le detera voia a inrola dintre prisonierii de nationalitate maghiara, deocamdata inse castigara numai 173 feciori, caroru le detera arvuna cate doi taleri prusienesco; inse la orasul Neisse numărul inrolatorilor maghiari crescă pana la 1500

insi, caroru li se si detera pusce prusienesco. Se ingrijii totuodata si pentru ceva calarime, spre care scopu se adusera 500 cai dela Berolinu; li se mai detera si 6 tunuri ghintuite si 13 cara cu munitiune. Acum Klapka inca se află io Neisse. In 26 Iuliu sér'a legiunea revolutiunaria provediuta cu tricolore maghiara, petrecuta de locuitori si de multi ostasi prusiani esi in piati'a de parada, unde facura onu patratu (Carrée), cu Klapka, Vetter, Magyarodi, grafi Csáki si Bethlen, Czece, Fejérvari si Szabó, adjutantul lui Klapka. Acestu din urma tienu o cuventare forte infocata, dupa care legiunea depuse juramentulu. Dupa acestea Kossuth si Klapka manecara la Reichenberg, unde trasera in ospetari'a numita „Frank”. Aici Kossuth priimi mai multe telegrame dela Berolinu. In năpte din 27 Iuliu ambii acești capi ai revolutiunii calatorira la Praga, era de acolo venira iute la Nikolsburg in cortelulu generalu prusienesou, unde se află si regele si ministrul seu Bismark.

Pana in 29 Iuliu legiunea maghiara crescă dupa unii la 6000, era dupa altii la 9000 capete. In acoastei di Klapka, care cu ajutoriulu caliloru ferecate isi adunase ótea impregiuru de sine, purcese din Moravi'a catra strimitore nu mita Jablunka, penetrucă pîntre Carpatii Ungariei se strabata in veciunul comitatul Trentschin, unde a si ajunsu in 31 Iuliu. De aici incolo in N. tr. arataramu, cum ostasii fosti prisonieri la Prusia, vedienduse in Ungari'a si aducendu si a minte de juramentulu depusu odata sub flămăr'a imperatului si regelui loru, parasira pe Klapka si pe Kossuth, alergandu fiacare la regimentele de care se tenuaseră, era acei rebeli scapara cu ceilalți emigrati erasi sub proteptiunea prusiana si de acolo oare inoatrau.

Prochiamatiunea lui Klapka, cu carea elu se gatisă a redeschide resboiu civilu in Ungari'a si Transilvani'a, pre langa alte fruse multe dice, ca elu chiamatul de patri'a sa reluă comand'a preste trupele unguresci, ca potintii regi dela Prusia si Italia ii intinsera man'a spre a nainta cu maghiarii din Prusia, ca Garibaldi ilu ajuta din Italia; Türr dela Dunare si Bethlen (care din toti?) in Transilvania se voru scula dint'odata asupra Austriei.

Dupe tóte acestea abié iti poti esplica impregiurarea, cumca revolutiunarii maghiari au intardietu cu infinitarea planului loru pana in dilele, in care tocma la Nikolsburg unde veniseră si ei, se tractă int. e Austria si Prusia cu totuadinsulu de pace. Care pe care a insielat? Bismark pe Kossuth, séu acesta pe oela? Credu ca la acestea ne va responde istoria.

Se mai spune si atata, cumca revolutiunarii avea bani forte multi, — de unde? se cam pote găsi. — (M. m. diarie.)

C. la prot. XI.

Projectulu de lege

in caus'a limbelor si nationalitatilor tierei,

Partea I. Disputetiuni generali.

§ 1. Popórele ce constituiesc tiér'a neintelegerendu aci Ardealulu si Croati'a sunt: maghiarii, romanii, slovacii, serbii si rusii.

§ 2. Locuitorii maghiari, constituiesc națiunea maghiara; romanii, națiunea romana, slovacii, națiunea slovacă; serbii, națiunea serbesca; nemtii, națiunea nemtăsoa si rusii, națiunea rușina; — si tóte aceste națiuni se recunosc si se dechiara de totu atate națiuni ale tîrei, precum ele că totu atati factori ai dreptului public si parti constitutive ale patriei — pe bas'a libertati si fratiatii, se dechiara de egalu in dreptatite, atatu in respectu politicu, catu si in respectul limbii loru.

§ 3. Fia-care națiune in sine formă media unu totu separatu; tóte impreuna formă media totalitatea nedespărtibile si unitatea nedisolubila a tîrei.

§ 4. Fia-care națiune regnicolara pentru asecurarea, promovarea, controlarea, priveghiera, representarea si pertractarea intereselor si trebilor naționali, va avé o corporatiune, séu adunare specialu național sub nume de „universitate națională” dreptu representanta a națiunei insa-si.

Organisarea internă a acestei representanțe, va staferio fia care națiune pentru sine.

Astufeliu de representantia națională se considera de corporatiune legală a națiunei, pe care o reprezinta. De asemenea

§ 5. Fia-care națiune va avé unu capu naționalu; care că atare va fi membrul consiliului

de corona. Acestu capu naționalu lu-denumesce Maiestatea S'a. Nu altmintrea.

§ 6. Fia care națiune la guvern si la tōte dicasteriele mai înalte ale tierei va avea senat său secțiuni proprie naționali, cari singure voru fi competenți a pertracta si decide obiectele ce atingu o națiune in specie; obiectele ce atingu pe tōta tiér'a tienenduse de competența secțiunilor in colectivitate. Astfelui

§ 7. Pe candu fia-care națiune isi afia expresiunea sa speciale in universitate si capulu naționalul ele isi mai afia acăst'a expresiune si in comitatele, districtele, cercurile, orasiele si comunele satesci locuite de ele; expresiunea colectiva a tuturor naționalilor se manifesta in diet'a comuna a tierei; la Gubernu si la tōte dicasteriele mai înalte a le patriei in obiecte ce atingu tōta tiér'a si aici in asta colectivitate inca se manifesta unitatea si comuniunea patriei.

§ 8. Portulu si colorile naționali sunt egalu indreptatitate, pentru fia-care națiune regnicolara.

§ 9. Fia-care națiune are dreptul de asemenea scutire, aparare si ingrijire din partea tuturor potestatilor publice si de asemenea ajutoriu din medilocele tierei.

§ 10. Fia-care națiune este in dreptu de a si-redica din propriile sale poteri ori ce institute de cultura si invetiamentu; eara institutiile publice ce exista acum si sunt redicate pe spese publice ale statului, precum si cele ce s'ară intînt'a de aici inainte cu astfelui de spese — se dechiară de institute a le tierei si respective ale celor siese naționali regnicolari.

§ 11. Acăsta lege se dechiară de lege fundamentală a tierei si nu se va pote stramută de catu cu $\frac{2}{3}$ a reprezentantilor celor siese naționalitati.

Partea II. Dispusetiuni speciali.

§ 12. Usulu mai neinpedecatu si mai liberu alu limbei presupune o noua arondare a comitatelor si districtelor tierei, incatul se pote dupa naționalitati, precum de alta parte face necesaria, ceea ce se si ordina, aplicarea individualor din tōte naționale la gubernulu si dicasteriele mai înalte, atat politice catu si judecatoresci ale tierei.

§ 13. In comune, comitate, districte, orasie cu său fara magistrat proprie, limb'a oficioasa in tōte afacerile administrative si judecatoresco, e limb'a majoritatii locuitorilor. Limb'a minoritatilor e facultativa.

§ 14. Comunele incatul aceste aru fi de una naționalitate, său de o majoritate din cele siese naționalitati, in comunicatiunile sale oficioase cu comitatul său districtul se folosesc de limb'a propria oficiose (15) si aceste respondu si si trimitu ordinatiunile numai in limb'a oficioasa a comunei.

§ 15. Comunele, cari nu se tienu de nice una din cele siese naționalitati in comunicatiunile sale oficioase, cu comitatul său districtul isi potu alege un'a ori care din cele siese limbe.

§ 16. Daca in comune, comitate, districte său orasie cu magistrat proprie pana la arondarea noua său si dupa acăst'a, nici un'a dintre cele siese naționalitati n'ar' face majoritate absoluta, — atunci in acele corporatiuni limb'a oficioasa se pote alege liberu; in care casu inse potu servi si doue limbe de limb'e oficioase.

§ 17. Comitatele, districtele si orasiele cu magistrat proprie de limb'a oficioasa cu guvernul si cu alte dicasterii mai înalte, fia politice și judecatoresco ale tierei in comunicatiunile sale oficioase se servesc de limb'a propria oficioasa (§ 15.) si aceste respondu si-si trimitu ordinatiunile asemenea numai in acăsta limb'a oficioasa a comitatelor, districtelor, său orasieru cu magistrat proprie.

§ 18. Comunele, Comitatele, districtele, orasiele cu său fara magistrat proprie de una limb'a oficioasa cu comunele, comitatele districtele, orasiele cu său fara magistrat proprie de alta limb'a oficioasa, corespondu intre sine pe langa originalulu limbei proprie oficioase si in espeditiune maghiara.

§ 19. Conformu cu acestea dispusetiuni in comune, comitate, districte, orasie cu său fara magistrat proprie la calificatiunea pentru deregatorii se recere si cunoscint'a limbii majoritatii de acolo.

§ 20. In adunarile comunali, seu de comitat, districtu ori orasie cu său fara magistrat proprie si limb'a majoritatii locuitorilor.

In acăsta limba se redagu protocolele; se facu si se publica decisiunile.

In discutiuni, consultari, facerea de propuneri sau motiuni se pote folosi minoritatea si de limb'a sa propria.

§ 21. Repräsentantile municipiilor au a se alege dupa proporțiunea numerică a națiunilor regnicolari locuitore acolo.

§ 22. La dieta in darea de petiuni sau ori ce scrieri facerea de motiuni, amandamente sau propuneri, precum si in pertractari sau discusiuni — se pote folosi ori care din limbele naționalilor regnicolari.

Diariul se părtă in limbele prenumu curgu discusiunile; eara protocolul se duce numai in limb'a maghiara, decisiunile in se si legile se publica in tōte limbele de asemenea autentice.

In casu de controversiune in testu — va decide testulu maghiaru.

§ 23. La guvern si la dicasteriele supreme ale tierei, in senatul colective se pote folosi ori care din limbele naționalilor tierei, conclusele in se facu numai in limb'a maghiara; dar in catu acăste concluse ar' fi de a se comunica cu comitatele, districtele, sau orasiele cu magistrat proprie, se voru observa prescriptele §-lui 18.

§ 24. Petiunile, apelatiunile, recursurile sau ori ce alte esibite ce la dieta, la guvern, sau alte dicasterii mai înalte ale tierei se dau in ore careva din limbele naționalilor tierei, au a se referi, resolvi, emite si publica, numai in aceea limba in care sunt acelle date.

§ 25. Prin aceste dispusetiuni nu e restriștu dreptul politic si civilu alu individilor cari nu se tienu de vre un'a din celea siese naționaluni ale tierei.

§ 26. Acăsta lege intra in activitate numai decatul, si tōte legile sau dispusetiunile contrarie acestei legi se dechiera de nula si sterse.

Partea III. Disposițiuni transitorie.

§ 27. Toti deregatorii cari sunt aplicati in vreo comuna, comitat, districtu sau orasie cu ori fara magistrat propria si nar'sci limb'a majoritatii, adeca limb'a cea oficioasa de acolo — sunt detori de a o invetia celu multu intrunu anu de dile, altumintrea acolo nu voru mai potu purta deregatorie.

§ 28. Pana la formarea si constituirea universitatilor naționali (§ 4.) deputatii de o naționalitate din prenuma cu membrii casei de susu de aceea-si naționalitate sunt totu odata si mandatarii naționalei, din alu carei sinu sunt si ca atari au dreptul:

a) de a se constitui in corpua naționalu prin alegere de presedinte si notari.

b) de a si face unu regulamentu propriu de trebi.

c) de a face unu statutu provisoriu pentu real'a formare si constituire a universitatii proprii naționali (§ 4.)

d) de a alege din sinulu sau unu comitetu, care se functionezi si dupa inspirarea mandatului loru si care comitetu apoi dupa facerea a noue alegeri de deputati depunu oficiulu in man'a acestor'a — si asié mai departe pana la faptic'a realizare a universitatii naționalei; mai departe ei au dreptul.

e) de a priveghia atato de a dreptulu, catu si prin comitetulu acum numita asupra observarei si executarei legii presinte.

f) de a intrevini la Maiestate, la dieta si la regimul prin representationi, petiuni, gravame si interpellantiuni in totu ce atingu interesele naționalei. Cu unu cuventu

g) de a reprezenta naționala in tiéra in totu ce este de interesu naționalu, fia acesta politicu ori de cultu si invetiamantu, oii besericescu.

§ 29. Aceste dispusetiuni inca intra in activitate numai de catu.

Pest'a 8 Maiu 1866.

Comisiunea de trei: Sig. Popoviciu, V. Babesiu, Ios. Hodosiu.

Condițiunile de preliminariile de pace.

Aceleasi sunt de o insemnata nemarginata pentru tōte poporale imperiului austriac si pentru Germania intréga. Ele pana acum era cunoscute numai din audite pe nesiguru; astazi le avemu dupa testulu originalulu loru pe scurtu. 1. Intregitatea teritoriului

austriacu remane că si pana acum. Regele Prusiei se indatoră a-si scôte trupele din tierile austriace indată ce se va incheie pacea; isi va tineea in se dreptul de garantia pentru platirea speselor de resboiu. II. Imperatul Austriei recunoște desfintarea confederatii germane si se inviosece la o noua organisare a Germaniei fara că Austria se ia parte la aceeași; se inviosece si la o confederatie de nordu, pe care o va funda regele Prusiei, cum si la alt'a totu nationala de amedi. III. Imperatul Austriei cede tōte drepturile sale avute in Schleswig-Holstein. IV. Austria platesc Prusiei spesele resboiului cu 40 milioane taleri; din caro in se 15 milioane se scotu că platiti in resboiul de Schleswig et Holstein si 5 milioane in spesele le se facu cu armata prusiana si asié se platesc efective numai 20 milioane. V. Intregitatea Sacsoniei inca e garantata, are in se a plati si ea spese de resboiu. VI. Regele Prusiei promite ca va midoci pace si cu regele Italiei, numai Francia se dea Italiei regatul venetianu. Punctele VII, VIII, IX coprindu mesuri privitoare la negotierea pacii definitive, cum si a unui armistitii cu Bavaria, Würtemberg si Hessen-Darmstadt. Subscrizi: Károlyi, Bismarck.

Asié de acum incolo adeveratui Domnu preste Germania este regele Prusiei. Frate-sea fusese imbluetu in 1848/9 cu corona imperiului germanu. Atunci acelasi nu o primise; acesta de acum o va primi, numai se 'io dea.

Romania.

Scirea mai noua aduse de unele diarie, cumca armata romanescă s'ar fi redusu pe pilotor de pace se adeveresce. De la 28 Iuliu incoce unele batalioane si escadrone se reîntorsera la statiunile loru, granitarii asemenea, er' corporile de voluntiri s'au desfacutu. Cu acăsta o multime de faime sunt demintite pe din intregulu. De altintrea barbatii matori, bineinformati si demni de tota stim'a dintre aceia, carii se affa petrecendu la apele minerale ne asigura, cumca tōte faimele de invasiune cu privire la armata romanescă au fostu luate curata din ventu, éra vreo consistinta avea numai in cercarile Kossuthianilor de a trage si pe romani in cursa (Vedi prochiamatiunea lui Klapka publicata mai nainte de intrarea lui in comitatul Trentschin). Kossuthianii adica credea, ca voru trage in partea loru pe unii din partit'a "Romanului" sau din a "Trompetei", care totu mai injura barbatesc "absolutismul austriacu", că si oum ariu n'ar fi mai domnitu absolutismul, că si cum Francia, modelul Romaniei nu ar gema chiaru in dilele noastre sub absolutismul celu mai rafinat din lume, adesea si forte brutalu. Inse Kossuthianii nu afara nici macar intre susu atinsele partite șomene de scopurile loru.

In Moldova si in Muntenia pana catra Ploiesci colera luă dimensiuni infricosante. In orasie de cate 6—7 mii suflete au murita in dilele dintei cate 30 si 40 șomene pe di, ér' in Iasi numerulu mortilor esise intr'o di pana la 450! dupa aceea mai scadiu treptat pana la 100. Parte mai mare totu din evrei au murit, din cauza ca in locuintele loru domnesce o necuratia si putore de nesuferitu. -- Medicii au inceputu a se invoi in opiniunea, ca colera — déca este in adeveru colera — este lipitosa. Gubernulu romanescu a luat cele mai intinse măsuri asupra colerei. Ministeriul ascultantu opiniunea consiliului medicilor publica unu circularu, carele merita a fi reprobusu.

ad Nr. 260—1866.

2—3

C O N C U R S U.

Pentru ocuparea posturilor de directoru si invetiatori la scola capitala normala in Salissee se scrie prin acăsta concursu — si a nume: a) pentru postul de directoru, care totuodata va servi si că invetiatoriu in clasa IV cu un'a simbria anuala de 400 fl. v. a.; b) pentru invetiatorii claselor III si II cu simbria anuala de cate 200 fl. v. a. si c) pentru doi invetiatori in clasa I-ma cu simbria anuala de cate 180 fl. v. a.

Acela cari dorescu a ocupa aceste posturi sunt provocati a-si asterne rugarile scrise de man'a loru propria si provediute cu documentele recerute pana in 15 Augustu a. c. cat nou la subsemnatul oficia (posta din urma Sacel).

Salissee in 19 Iuliu 1866.

Oficiala comunala.